

H O L A K Ö Z Ö S S É G ?

"Ifju entellektüellek, vállalkozók azt a kockázatot: egy-egy nagy, döntő pillanatban veszítsétek el magatokat. Merüljetekek alá a tömeg történelmi kavargásában, hogy később, a vihar után felbukkanva, derűs ég alatt, megújultan találkozzatok ismét magatokkal."

/Bálint György/

Egyetemisták vagyunk, e társadalom leendő vezetői, bölcsészek vagyunk. Hivatásunk a politika.

Hegyi Andrásnak a Bölcsész mult számában kifejtett véleményével ellentétben, szerintem KISz-életünk vizsgálatánál nemhogy ke-^{1/}rülni kéne bármiféle marxizmust, ellenkezőleg, szervezetünk célkitűzéseit kell maximálisan számonkérni vezetőinktől és önmagunktól.

"A kommunista szombatok rendkívül becsesek, a kommunizmus tényleges csiráit jelentik" - mondja Lenin. A kommunizmus ilyen csiráinak képnél az egyetemista KISz szervezeteket is, olyan műhelyeknek, ahol alapjaiban előrevetítődnek a jö-

Nem illuzió ez, társadalmunk jelenéből, dinamizmusából, természetéből kell adódnia. Az új társadalom előbb tudatunkban épül fel, majd ezt a gyakorlatban megvalósítjuk. És kinek, ha nem leendő vezetőinek tudatában épüljön fel a jövő megvalósulásának formája? Tudatunk legfőbb próbaköve gyakorlatunk. Konkrétan ez azt jelenti: amilyen szervezetünk közösségi élete, olyanok fogalmaink a kommunista társadalomról, a hozzá vezető utról.

Vegyük szemügyre a tényeket. A Kommunista Ifjúsági Szövetség építőkövei az alapszervek. Régi közhely, hogy a KISz munkájának értéke először és végsősoron az alapszervezetekben dől el. Az alapszervezetek munkájának fokmérője, a közösségek szervezettsége, mennyire tud emberek véletlenszerű és kényszerű egymás-mellett éléslől, magasan szervezett kollektívává nőni. Mennyire kifejezője egyszerre a közösség tagjai egyéni és az osztársadalmi érdekeinek.

lapszerveinket - véleményem szerint - lehangoló képet kapunk. A közösségek a formálisan működő vita-körök színvonalát sem érik el, s a mozgalmas véleménycsere is csak időközönként jellemző rájuk. De gondoljuk meg: a vita nem minden, csupán a munka kezdeti fázisa, s értelme csak akkor van, ha eredményeit jól szervezett, értékes, közös akciókban gyümölcsöztethetjük. De hol van az ilyen alapszervezet?! Nem inkább valami polgári tepedség, nemtörődömség, minden közösségitől való elfordulás a jellemző?! Gondoljunk csak a készen kapott formák, a rutinszerű előadások, az erőltetett politikai körök, a tartalmukat vesztett hagyományok, a kényszeredett társadalmi munkák burjánzó rendszerére. Általános vélemény, hogy mindezek célja a tagság lassu aktivizálása, lassu tudati formálása. A tényeknek nem mond ellent ez az érvelés? Érzésem szerint igen, és ezen a tényen még az sem változtat, hogy ritkán - a kisebb-

akarás lidérce. Ilyen lidércként tűnik elő időközönként alapszervezeteink fórumain - Mi is az a KISz munka? - Hol is az a KISz munka.- Mit is csináljunk KISz munkaként+. Ha a kisebbség lelkiismeretfurdalása nagy, mivel a többségnek érvei nincsenek, csak indulatai, belekezednek valamibe. Az eredmény - a lelkesedés lanyhul, a felmerült akadályok meghaladják az erőket, visszatérés a kiindulópont^{2/}hoz, pangás után kezdődik előről az egész. A fenti séma csak alapszervezeteink kisebbségére jellemző, többségében már ez a torz folyamat is csak részben, vagy sehogy sem játszódik le. Az utóbbiakra a viharosan induló "közömbösség" a jellemző, ezek a közösségek atomjaikra, alkotórészeikre estek szét, melyet a szervezeti forma csak fátyolszerűen takar. A fenti példákból leszűrhető tanulság, az individualizált tendenciák erős elharapózása. Ez egyben reális társadalmi veszély, az intellektüel anyagi, egzsisztenciális létéből következik." A proletáriátussal összehasonlítva az értelmiség mindig in-

ményei nem teszik lehetővé erőinek közvetlen, széleskörű összefogását nem nevelik közvetlenül az együttes szervezett munkára." /Lenin/

Egy közösség megszervezése mindenki számára harcot jelent önmaga ellen, saját egoista vonásai leküzdésére. Még inkább így van ez az intellektuál esetében, de nagyobbak is eszközei, lehetőségei, fegyverei e harcban. Hiszen rendelkezésre áll saját értelmiségi öntudata. Az értelmiség mintegy megtestesülése a társadalom tudati visszahatásának, ellentmondásossága éppen abban rejlik, hogy önmagán kell kezdeni a visszahatást. Közösségeink fejlődésének eltorzulását szubjektíve a fenti visszahatás elmulasztása váltotta ki, és ez nem jelentett kevesebbet, mint a tagság elidegenedését a szervezet-től. Alapjában véve ez természetes lenne, hiszen a mozgalom alapvető ellentmondásai közé tartozik. Egészséges mozgás esetén, az egyének tudatosan ennek le-

egyéni tevékenység válik a közösségek fő összetartó és mozgató erejévé, abban az esetben ha a kollektíva olyan erőt sugároz ki magából, ami ennek leküzdésére ösztönzi az egyént. A valóság azonban egészen mást mutat. Szervezetünk^{5/} jelenlegi tespedtsége nem a feszültség feloldása felé, hanem konzerválása felé hat. Ösztönzés helyett nyugalmi állapotba maradás, ez a mi szervezetünk legfőbb rákfenéje. A tagság bevallva-bevallatlanul úgy érzi, hogy részvétele a szervezetben szükségszerű rossz, engedmény a társadalommal való "békés egymás mellett élés" számára.

Az általánosságban elmondottak alapszerveinkben előforduló jelenségekkel igazolhatók. Például vegyük a szervezeti élet központi kérdését, a vezetőség választást. E téren formailag a demokrácia nyilvánvaló, de vajon tartalmilag az? Ha a tagság passzív, ha egy vezető megválasztása legjobb esetben szimpátia-antipátia kérdése, ha a tagoknak^{6/} végsősoron mindegy, hogyki vagy kik képviselik őket, lehet-e egy ilyen választás tartalmilag is de-

A kérdés úgy is felmerülhet, passzív tagság vagy tehetetlen vezetők? Szerintem mindkettő, dialektikus egységet alkotva, a kollektívákban lévő mélyebb ellentmondások felszínként jelenik meg.

Vagy például vegyük egész KISz életünk központi kérdését, a politikai munkát. Ténylegesen alkotó részesei vagyunk valamilyen politikai mozgalomnak és ez rendszeresen megnyilvánul tetteinkben is? A kérdés megválaszolásához az alapszervezetek tevékenységének megvizsgálása szükséges. Tapasztalataim szerint a munka formális része kerül előtérbe és a tartalmi vonatkozások megbuknak a tagság passzivitásán. Annál is inkább, mert alapszervezeti fórumaink nem tűnnek alkalmasnak arra a tagság szemében, hogy alkotó tetteikben megnyilvánuló politikai munkát végezzenek, aktívan formálják alakítsák azt a politikát, amelynek napjainkkal, egész életükkel részesei. Pedig egy közösség fő összefogó ereje a politikai kérdésekben való

összetartozás, a nézeteltérések viszont a közösség előrehaladásának biztosítékai.

Harmadik példaként nézzük meg a KISz tagok egymástól való elzárkózását. A tartalmatlan, improduktív együttélésük megszünteti a kollektíva összekötő kapcsait. Ez természetes is, hiszen a közös cél elhomályosulása maga után vonja az individuális célok előtérbe kerülését. Konkrét jelei ennek: a klikk szellem, az együttlét primitív formáinak kialakulása /pl. kollégiumi "bulik"/ karrierizmus stb.

Végül úgy érzem a fentiek alapján indokolt Ritter Gábornak a Bölcsész mult számában kifejtett véleménye, mely szerint a KISz jelenlegi formájában nem meríti ki "maximálisan" a feladat nyújtotta lehetőségeket, de legyünk őszinték egy atomjaira szét hullott közösség nem is tudja ki-meríteni.

Ebben a helyzetben a maximálisnak nevezett követelés úgy érzem minimális. "A Kommunista Ifjúsági Szövetség legyen rohamcsapat, amely minden munkánál segítő kezettel nyújt. Öntevékenységet, kez-

deményezést fejt ki. Olyan le-
gyen a szövetség, hogy tagjai-
ban minden munkás, ha esetleg
nem is érti meg azonnal, sőt ta-
lán el sem hiszi a tanításukat,
olyan embereket lásson, akik-
nek eleven munkáján, tevékeny-
ségén látja, hogy ezek valóban

olyan emberek, akik a helyes u-
tat mutatják meg neki.

Ha a Kommunista Ifjusági
Szövetség nem tudja munkáját min-
den téren ilyen módon rendezni,
ez azt jelenti, hogy a régi bur-
zsoá utra téved." /Lenin/

Katona Imre

Hibaigazító

- 1/ marxizmus helyett maximalizmus
- 2/ fázisa helyett fázisa
- 3/ tespedség helyett tespedség
- 4/ előről helyett előről
- 5/ tespedsége helyett tespedsége
- 6/ hogyki helyett hogy ki

